

kanovereniging TREKVOGELS

Van de bestuurstafel

Zo, die mooie zomer zit er weer op. Drie maanden geen regen van betekenis en veel zonuren op ons bovenlijf. Want een echte kajak-er doet het zonnen in zijn kajak. Gelukkig dat de droogte geen invloed heeft gehad op het waterpeil in Haarlem. Dus met die zonuren op het bovenlijf van de Trekvogels kwam het wel goed. Zelf heb ik ervaren wat het betekent als je droog komt te vallen op een zandplaat. Op de introductie cursus zee kajakken in juli hebben wij een droogvallende plaat tussen Schiermonnikoog en Lauwersoog bezocht. Een zeer bijzondere ervaring om op de GPS te zien dat je midden in het water van de Waddenzee staat, terwijl er alleen maar leegte van een zandplaat om je heen is. Dus echt een droge zomer.

Maar niet alleen de zon scheen volop. De aanwas van nieuwe leden is na de open dag en de introductie cursus op vier dinsdagavonden zeer zonnig te noemen. Op dit moment

staat de teller op 16 nieuwe leden en wie weet komen er nog meer bij. Aan alle nieuwe leden hierbij welkom bij de Trekvogels.

Het gaat goed met de automatische afschrijvingen van de contributie. Ongeveer 85% van de Trekvogels heeft inmiddels ingestemd met automatisch afschrijven. De vraag aan de overige 15% die dit nog niet heeft gedaan om dit toch zeker te doen. Dat scheelt € 10 administratiekosten per jaar. En de penningmeester wordt er meteen een stuk vrolijker van in deze donkere dagen. Dus vraag een automatisch afschrijfformulier aan via penningmeester@trekvoegels.nl.

Helaas moet ik eindigen met de aankondiging dat de donkere dagen weer voor de deur staan. Maar dat wil niet zeggen dat de deur van de kanovereniging dicht gaat. De vereniging, sinds kort achter het nieuwe deursysteem, zorgt ook in de donkere herfstavonden voor veel vaarplezier en gezelligheid.

Ik wens jullie veel minder zonnige, minder warme maar droge avonden toe.

*Piet Johan Radsma
Penningmeester*

Vanwege de nieuwe privacy regels zijn de personen op de foto's niet scherp.

Lichtjestocht 2018: Wat is gewoon?

Gedurende de kleine twee maanden dat ik nu lid ben zijn de avonden geleidelijk donkerder geworden. Er was dan ook, tot nu toe, een geruisloze overgang van geheel onverlicht varen naar noodzakelijk wél verlicht varen (want dat moet, dat zegt het BPR zelf). Aan dat geruisloze gebeuren komt bij de Lichtjestocht een einde. Verlichting moet. En zal.

Dit zegt het Binnenvaartpolitiereglement: Een klein door spierkracht voortbewogen schip moet des nachts een wit gewoon rondom schijnend licht voeren. I ask you: wat is gewoon?

Op een 'gewone' clubavond stel ik mij met veel plezier de totale verbijstering voor van de ontwerper van het BPR, als hij ziet hoe ruim kanovaarders een 'wit gewoon rondom schijnend licht' kunnen interpreteren. Toch is de grens aan de mogelijkheden nog lang niet bereikt, en speciaal om die reden is dan ook de Lichtjestocht bedacht.

Ook op culinair gebied is deze avond grensverleggend. Dank zij de uitmuntende voorbereidingen van Thea en Vera (en aangejaagd door een verfabrander) wordt flexitairisch gedrag van wéken weer rechtgebreid. Hamburgers van de barbecue zijn nou eenmaal onweerstaanbaar. Er is voor ieders smaak iets aanwezig: heerlijke salades – met bloemen! -, een ruime keus aan Beslist Noodzakelijke BBQ Bijlagen (zoals te veel stokbrood en allerlei sauzen) en zowel vega- als niet-vega brandstof voor de avond die voor ons licht. Ligt. Pardon. Gerard en Digna fietsen na het eten nog even naar huis om op verzoek van Alfons (die bang is voor een stille tocht, wat toch opmerkelijke genoemd kan worden) een muzikspeler te halen. Deze box wordt op het dek van één van de twee deelnemende Waterwolven geknoopt. We kiezen voor klassieke muziek. Jaren '80, zeg maar. Na de goedgeluimde afwas begint het versieren van de boten. Over het versieren van de boten is veel te zeggen. Een paar woorden mogen daarbij beslist niet ontbreken: Ducttape en Action. En ook AA. Van de batterijen.

De kanovaarder als mens

Iedereen wijkt bij het versieren op zijn eigen hoogst-persoonlijke manier af van het BPR. Zegt dat iets over de kanovaarder als mens? Nel: creatief met bestaande middelen, milieuvriendelijk. Thea: fleurig en kleurig. Van top tot teen. Gerard: een wit rondom schijnend licht op de pet! Totaal volgens het BPR! Tegelijkertijd lijkt er, dankzij het lichtsnoer op zijn peddelende armen, van een afstandje een nog niet eerder ontdekte reusachtige vogelsoort over het water te wandelen. Alfons: fel!!! maar na het indrukken van een paar knoppen erg sfeervol. Vera: goed materiaal, geweldig effect. En groen, heel groen! Saskia: geleend. (Bedankt Irma! Vóór de kerst heb je je versiering heus terug. Wel opletten als je epileptici in je familie hebt, want deze 96 lampjes kunnen op maar liefst acht verschillende manieren knipperen). Digna sloot na het ophalen van de muzikspeler op het allerlaatst aan. Een ander kan wellicht beter beoordelen of dat representatief is, want ik ontmoette haar die avond voor het eerst, en vond dat erg gezellig. Het setje Waterwolven was behangen met fleurige lampions (en met de muziek opgezaald), en met kloeke zwaailichten. En last but not least: René: hier spreekt natuurlijk de ervaring van jaren uit. Denk: Crocodile Dundee meets Daan Roosegaarde.

[Lees verder op de volgende pag.](#)

Kort na vertrek waaierden we zorgeloos, en ons verlicht wetend, uit over de volledige breedte van het vaarwater. Speedbootbestuurders belden bezorgd hun speedleverancier, en weken uit zo véér ze maar konden.

Om half tien waren we bij de Verfroller, waar helemaal niemand op ons wachtte. Althans niet op het water. Anja was er gelukkig wel, op de fiets. Zij kon haar nachtfotokwaliteiten op ons loslaten.

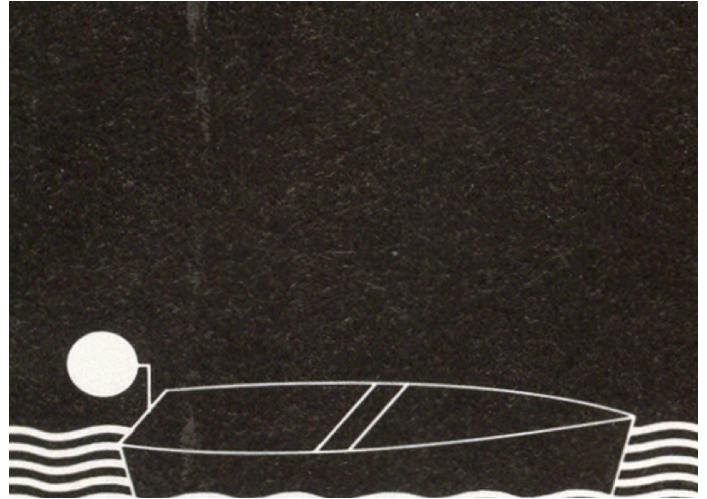
Na een rondje Burgwal vormde ons eclecticische clubje de verrassing van de avond bij Tante Saar. Tot grote hilariteit van enkele omstanders krijgt iedereen uiteindelijk een ijsje naar min of meer eigen keuze aangereikt, en belandt Alfons weer zonder noemenswaardige ellende in zijn eigen boot. It ain't what you do, it's the way that you do it. De combinatie van spatzeil, hoofdlamp, en de spraakverwarring rond Malaga/boerenjongens trok op straat in elk geval terecht de bijzondere aandacht van enkele mensen in kennelijke staat. Zij gingen er eens goed voor zitten, maar dropen bedremmeld af toen bleek dat we de zaak volledig onder controle hadden. Tevreden peuzelden we onze ijsjes op.

Na dit vrolijke oponthoud kwamen we via de Bakkenessergracht op de opvallend donkere singelgrachten terecht. Was er sprake van een stroomstoring, of was dit nu onze perceptie? We zullen het waarschijnlijk nooit weten. We kwamen in elk geval lekker uit de verf, en vanaf de duistere oevers kregen we enthousiaste reacties van mensen die zich daar om hun heel eigen, verschillende redenen ophielden.

Op het terras van de club waren de briketten ondertussen net lekker aan het gloeien geslagen, zodat het opruimen van de barbecue tot nader order moest worden uitgesteld. Zo konden we gelukkig direct aan de bar gaan zitten om tevreden terug te kijken op een leuke avond.

Binnenvaartpolitiereglement artikel 3.13.
lid 6: "Een klein door spierkracht voortbewogen schip moet des nachts een wit gewoon rondom schijnend licht voeren."

Het Rijk heeft ons hiervoor dit plaatje ter beschikking gesteld. Zeg nou zelf.

Artikel 3.05. Verboden tekens: Een schip mag geen andere tekens voeren of tonen dan die welke in dit reglement worden vermeld en mag niet deze tekens voeren of tonen onder andere omstandigheden dan die welke in dit reglement zijn voorzien.

Saskia Prins

Ameland 2.0 6.0

Op vrijdag **8 augustus** reisden wij (Vera , Henk , Steven en ondergetekende) af naar Holwerd om te zorgen dat wij op zaterdag ochtend op tijd bij de opstapplaats konden zijn voor onze Kajak tocht naar Ameland. We hebben overnacht op de camping in Holwerd.

De reis had nog even op losse schroeven gestaan omdat de weersvoorspellingen, met name de windkracht, niet echt gunstig waren. Maar de waddenzeegod en organisator Klaas Hofman gaf uiteindelijk groen licht.

Het weer op vrijdagavond was fantastisch...als je van regen houdt. Zaterdag op tijd uit de veren om onze mede vaarders te ontmoeten op de dijk naast de ferry naar Ameland.

Aldaar aangekomen stond er een stevig briesje windkracht 4 à 5. Met behulp van Steven en Nico kon iedereen veilig, zij het wat onrustig in de kajak stappen en de neusjes in de wind houden. Nadat iedereen zat gingen we op weg naar de jachthaven van Ameland. Voor mij de tweede keer op groot water. De reis laat zich in het kort omschrijven als redelijk onstuimig met veel tegenwind. De smaak van de Waddenzee is significant anders dan van de Mooie Nel.

Na ongeveer 3 a 3,5 uur peddelen kwamen uiteindelijk toch in Ameland aan. Dit was op zich toch wel een redelijke prestatie want ff stoppen met peddelen was er niet bij omdat je anders in no time weer in de haven van Holwerd lag. Gemotiveerd hebben wij onze tentjes opgezet omdat Klaas ons een vette worst in de vorm van een Happy Hour voor de neus hield. Vervolgens toverde Klaas hapjes en drankjes en tafelkleedjes ergens vandaan en kwamen de sterke verhalen. Sommige hele fanatieken gingen vervolgens nog iets van een strandwandeling maken. Andere iets verstandigere () bleven hangen op een terras om vervolgens een knap plekje te zoeken al waar men dode stukjes koe serveerden.

Gedurende de nacht gebeurde wat er voorspeld was..... de wind draaide 180 graden. Gelukkig maar

anders hadden we wind mee gehad op de terugreis . Dus weer een stevige peddelpartij. Moe maar voldaan en zonder om te slaan kwamen we uit eindelijk weer aan in Holwerd.

Al met al een fantastisch weekeind, allemaal bedankt voor de leuke en leerzame tocht. Dat smaakt naar meer..... Dus toen onze schatbewaarder besloot om begin september ook een oversteekje te wagen naar Ameland, heb ik mijzelf weggecijferd en ben met hem meegegaan voor de gezelligheid en een Happy Hour.

Pim Luiten

Trekvogels helpen bij 'Swim to fight cancer'

€ 481.492,50

Waarschijnlijk heb je het wel in de krant of op het nieuws gehoord: zondag 16 september was er het 'Swim to fight cancer' evenement in Haarlem. Een groots (landelijke) opgezette sponsoractie voor het inzamelen van geld voor het onderzoek naar kanker. In Haarlem zwommen de circa 750 deelnemers in verschillende groepen 4 km, 2 km of in estafette over het Spaarne, Nieuwe Gracht en Bakenessergracht. Voor kinderen was er een 'obstakel zwemparcours ingericht.

Ik heb groot respect voor de organisatie: strak geregeld en aan alles was gedacht. Zo ook aan de veiligheid van de zwemmers.

Van een kanoër en geoefend buitenzwemmer mag je verwachten dat zij op de hoogte zijn van de gevaren van onderkoeling of bijvoorbeeld kramp. Bij deelnemers van een sponsorzwem als de Swim to fight cancer kun je dat niet. En niet iedereen had een persoonlijke begeleider zoals onze burgemeester.

Er was daarom goed over de veiligheid nagedacht door de inzet van politie, reddingsbrigade, rodekruis, duikers, suppers en kanoërs. Ik moet eerlijk bekennen dat ik in het begin wel dacht aan een overkill van deze vrijwilligers, maar daar ben ik inmiddels van terug gekomen. De woensdag ervoor was er al een info avond voor de vrijwilligers: wat wordt je taak, wat kun je verwachten, hoe moet je reageren en wie is je aanspreekpunt.

We wisten dus waar en bij wie we ons konden melden op zondag ochtend. Het speciale 'Member' t-shirt was geen overbodige luxe, zo ben je voor iedereen direct herkenbaar en is het niet meer vreemd dat we zomaar in het zwembeld rond peddelden.

Van onze club deden Hellen, Saskia, Nico, Rene, Henk, Pim en ik mee, en er was nog 1 HKV-er (Olaf) en de opdracht was ons te spreiden en goed op de zwemmers te letten, een vuist op te steken als we hulp nodig hadden. Het rodekruis/reddingsbrigade nam het dan over. In het begin een beetje zoeken hoe we dat konden doen, meevaren was deze keer geen optie omdat de Bakenessergracht te smal is voor de zwemmers én kanoërs samen, 4 uur stilliggen en opletten is ook niet te doen. Ieder heeft zijn weg daarin uiteindelijk wel gevonden. Bij de start lagen bijv. Saskia en Hellen en dat bleek toch echt wel noodzakelijk. Saskia assisteerde bij een onderkoelde zwemster, waar de ambulance voor is gekomen. Maar ook op andere punten langs de route hebben we zeker ons steentje bij gedragen. Soms door mensen even te laten hangen aan je boot (al is 150kg aan je kuip niet echt handig), soms door mee te varen, of alleen even te laten merken dat we er zijn als het nodig is. Even contact maken was voor sommige deelnemers al een geruststelling dat ze het gingen redden. Aan de vrijwilligers was trouwens ontzettend goed gedacht, we kregen een heel pakketje mee aan eten/ drinken en achteraf een drankje/hapje aangeboden. De stemming was geweldig en door alle ballonnen en blauwe vlaggen echt wel een feestje.

De afsluiting was werkelijk spectaculair waarbij een cheque overhandigd werd van **€ 481.492,50**. Ben toch wel een beetje trots dat ik hieraan mocht meehelpen.

Overigens hebben we ook clubleden die op andere manieren meegedaan hebben. Zo stond Frits met zijn muzikale vrienden op de Bakenessergracht. Niet onbelangrijk want het zorgde voor een geweldige sfeer.

Vera Pollmann

Olympische Dag 2018

Zoals sommigen zullen weten verzorgt Trekvogels tijdens het 2-jarlijks evenement de Olympische Dag Haarlem het onderdeel kanoën. Dit jaar al weer voor de 6e keer!

In elk Olympisch jaar organiseert SportSupport Haarlem een sportdag voor alle Haarlemse scholen. De scholieren, ruim 2000 dit jaar, kunnen zich dan voor 17 verschillende sporten aanmelden, waaronder dus kanoën.

Ook dit jaar hadden we 's ochtends weer n groep jongens en 's middags stonden de meisjes te trappelen langs het water aan de Randweg.

Het is altijd een uitdaging om binnen 2 uur een groep van 20-25 kids te leren kanoën (want sommigen hebben dat nog nooit gedaan!) en daarna 2x een 100m te laten varen 'op tijd', waarvan dan degene met de snelste tijd de winnaar van de dag is en 's middags in het stadion gehuldigd wordt.

Gelukkig hadden we TOP weer, dus dan is het sowieso al een geslaagd evenement! Elke keer ben ik weer verbaasd over zoveel verschillende kids, van sommigen die het na 1x varen al méééér dan voldoende vinden, maar ook kids die na 3x te zijn omgegaan niet kunnen wachten om het voor de 4e keer weer te gaan proberen :-). En ook zitten er elk jaar weer talenten tussen, die al duidelijk vaker op het water hebben gezeten, of die gewoon een heel goed gevoel voor balans hebben.

En tsja, ook zit er altijd wel iemand bij die dat draaien van de peddel niet begrijpt en er maar rondjes mee blijft draaien :-). Om nog maar niet te beginnen over de enge spinnen die soms in een boot zitten, waardoor het kind het liefste zich meteen laat omslaan, ware het niet dat de redding nabij was en de spin overboord gezet kon worden. En ook de jongen die omging en, met ietsje hulp, zichzelf weer de kano introk, zich op het zitje omdraaide en weer doorvoer richting finish, jaja, dat allemaal tijdens zijn wedstrijd! Probeer dat zelf maar eens!

Uiteindelijk hebben ze er (bijna) allemaal weer volop van genoten en dan zijn wij natuurlijk ook super tevreden.

Terugkijkend: ondanks dat René 's ochtends ziek naar huis is gegaan, waarmee wij dus in 1 klap onze steunpilaar kwijt waren (maar gelukkig had hij alles goed voorbereid), hebben we het toch mede dankzij de hulp van Trekvogels en Cios-leerlingen (en Niels) weer kunnen afvinken als een geslaagd evenement. Dank allen voor jullie hulp!!

En.... voor geïnteresseerden om te helpen (hulp op het water is altijd extra nodig!!), meld je op tijd, want in 2020 zijn we er weer en kunnen we jullie hulp goed gebruiken.

Margaret Osinga

Nieuwe leden

We zijn blij met jullie, daarom 18 oktober introductieavond nieuwe leden !

Vanaf 20.00 uur horen jullie alle ins en outs van ons cluppie onder het genot van een lekker kopje koffie en een borrel. Wat wil een mens nog meer, je wilt nooit meer weg

Kampeerweekeinde Hichtum 2018 bij Boerencamping Fûgelfrij

Geweldig Trekvogel weekendje, was weer genieten! We moeten nog even bijkomen van al dat leuks, maar verslag volgt in volgende nieuwsbrief.

Vera Pollmann

???

Een avondje bardienst

Nog niet zo heel lang geleden zijn wij lid geworden van deze gezellige vereniging en dat betekent dus ook dat we op de mailinglijst staan voor de nieuwsbrieven. Zo kwam er op zondag 26 augustus een oproep voor vrijwilligers bij het jaarlijkse uitje van de PV Gemeente Bloemendaal op woensdag de 29ste. In de oproep stond een verzoek voor begeleiders van de vaartocht en mensen die wilden helpen bij de activiteiten rondom de geplande bbq. Welnu, het eerste verzoek leek mij, mede ook op basis van onze beperkte ervaring nog, niet zo'n goed plan maar ik heb altijd wel iets met horeca gehad en beschik momenteel ook over wat meer dan gemiddeld vrije tijd dus meteen maar even gereageerd en mijzelf aangeboden. In dank werd het aanbod aanvaard en was het vroeg genoeg als ik rond 18.30 bij het clubhuis zou zijn.

Die middag zag ik vanuit huis dat het aardig aan het regenen was en twijfelde zelfs of het hele gebeuren wel door zou gaan maar ging er ook vanuit dat als dat niet zo was ik wel iets zou horen. Dus om iets voor half zeven was ik bij het clubgebouw en trof daar alleen onze voorzitter aan die net bezig was met de "tafel" dekken met mooie stroken gekleurd papier. Nadat hij daarmee klaar was mocht ik de tafel verder dekken. Verder zou ik de bardienst draaien op het moment als de deelnemers weer terug waren en naar alle waarschijnlijkheid wel dorst zouden hebben ?

En aldus geschiedde. Ergens tegen half 8 was iedereen weer opgefrist en stroomde de kantine "vol" met de medewerkers van de Gemeente en uiteraard een paar leden van de vereniging die de vaartocht hadden begeleid. Na een eerste drankje te hebben geserveerd, waarbij ik zeker nog even moest kijken wat elk drankje kostte om het vervolgens te turven op de barbon,

kwamen de geuren van de BBQ langzamerhand ook steeds verder naar boven. In verband met de regen was er namelijk besloten om de BBQ zelf onder het dak van de opslag van de kano's te plaatsen. Uiteraard met de roldeuren open maar dat kon niet verhinderen dat er al snel een walm van rook ook richting de trap naar boven ging haha. Vera was inmiddels ook gearriveerd en stortte zich in de keuken om de salades verder voor te bereiden en de, toch zeker bij een BBQ noodzakelijke, satésaus op te warmen. Ik "tapte" ondertussen rustig verder en kreeg zo ook de gelegenheid om weer wat leden beter te leren kennen. Leuk! Na het derde rondje eten dat door onze voorzitter trouw steeds naar boven werd gebracht nam de eetlust bij de medewerkers wat af en kwam er ook een bordje op de bar te staan, zodat wij als leden ook onze maag konden vullen. En tijdens het rondbrengen van het (te zachte) ijsje hebben we alvast wat spullen van de tafels afgeruimd en stortte ik mij deels ook op de afwas. Uiteraard weer met behulp van o.a. Paul. Zo rond de klok van 10 uur, en met nog enkel wat diehard zittenblijvers, vond ik het zelf wel mooi geweest. De afwas was weggewerkt en de bar was weer schoon. Dus vroeg ik permissie om weer richting huis en Mireille te gaan. En dat mocht ?

Al met al een leuke avond gehad voor zover ik begrepen heb gold dat ook voor de medewerkers van de gemeente. Dat laatste moet ook haast wel, want ze kwamen al voor het zesde jaar bij de vereniging geloof ik. De restanten salades en stokbrood (zelden zo'n grote zak gezien met gesneden stokbroden overigens) werden bewaard voor de BBQ die voorafgaand aan de lichtjesticht verorberd zouden worden, maar op die dag zaten wij nog in Lille dus helaas waren we daar niet bij.

Ben Schuddeboom

Kantine niet beschikbaar?

Zo af en toe zie je op onze activiteiten kalender de term 'Kantine niet beschikbaar' of krijg je een oproep voor zoiets als de 'Olympische dag'.

Dit zijn evenementen waar we als club extra geld mee kunnen verdienen door ons gebouw en faciliteiten beschikbaar te stellen. En dat kan alleen met de hulp van jullie als vrijwilliger! Dat dat ook leuk kan zijn beschrijft Ben hieronder. In de regen zijn we met de ca. 15 personeelsleden van de Gemeente Bloemendaal naar de Molen Adriaan en teruggevaren en bij het afscheid waren er alleen maar lachende gezichten.

Dat kwam natuurlijk ook door de super BBQ die een goede vriend van Pim als **** sterren kok wist te bedienen, een gezellige barman en de tafel die mooi gedekt was bij terugkomst. Even belangrijk was het klaar leggen van de kano's, de korte instructies en hulp bij het instappen of de coaching onderweg. Petje af voor alle leden die hierbij geholpen hebben, want een evenement kan alleen slagen als iedereen zijn steentje bijdraagt. Twijfel de volgende keer dus niet meer als er een oproep voor vrijwilligers komt. Ja je moet wat doen, maar dat kan juist heel leuk zijn én het helpt je met de vrijwillige bijdrage terug te verdienen.

Vera Pollmann

Klussendag 13 oktober

Op zaterdag 13 oktober, van 10:00 tot 16:00, ben je van harte welkom te komen klussen in het clubhuis van KV-Trekvogels.

Niet alleen wordt het clubhuis er mooier van, ook valt het klussen onder de regeling teruggave borg 2018. Dat wil zeggen dat je (een deel van) je betaalde 40 euro borg terug krijgt als je komt.

Wat gaan we doen?

- Onkruid verwijderen en ander groenonderhoud.
- Schuren en schilderen.
- Etcetera...

Er zal taart zijn, en misschien maakt Nel soep.

Je mag zomaar komen, maar je kunt een stukje taart reserveren door je in te schrijven op de website bij de activiteit.

De klussencommissie, Alfons & Henk Z

Elektronische slot

Het is zo ver..... de elektronische cilinder is geïnstalleerd

Het werkt als volgt :

Links naast de voordeur hangt het bedieningspaneel in een grijze kast. Via de opening kunt u het paneel zien en dus ook gebruiken....u hoeft dus geen deurtje open te maken....op het bedieningspaneel ziet u rechts onderaan een knop met de tekst ON ... u raad het al hiermee zet u het paneel aan en licht het scherm op Het paneel vraagt om uw code en u toetst bovengenoemde code in ... Nu heeft u 7 seconden om aan de cilinderknop te draaien , op de zelfde wijze als u uw sleutel gebruikt.....Met behulp van de vaste voordeurknop opent u de deur. Desgewenst kunt u de deur ten alle tijde aan de binnenzijde op slot en van het slot draaien.

Het sluiten van de deur en het opslotdraaien gaat precies het zelfde ...dus weer even de code intoetsen en de knop gebruiken om het slot op slot te draaien... vergeet dit alstublieft niet.

Uw sleutel blijft overigens werken op de terrasdeur.

Tenslotte : deze code is niet zomaar ontstaan maar is een versleuteling. Voor de persoon die als eerste via de mail de juiste oplossing weet te vermelden hebben wij een leuke attentie. U kunt uw oplossing sturen naar voorzitter@kv-trekvogels.nl

Gezien de geheugenruimte van uw voorzitter is het niet verstandig om de oplossing verbaal mede te delen... de voorzitter onthoudt dat gewoonweg niet ;-)

De uitslag wordt bekend gemaakt in de volgende nieuwsbrief.

Het bestuur

Pim Luiten, Voorzitter

Verjaardagen Clubleden

KOM NAAR DE CLUBAVONDEN
OP DE DINSDAGAVOND!

ALTIJD GEZELLIG

(OOK IN DE WINTER)

OKTOBER

4 oktober Priska Becking

5 oktober Selma Mulder

11 oktober Nico Riemsdijk

15 oktober Tom van Rijn

24 oktober Pieter van Vuren

26 oktober Paul Maatman

26 oktober Siebe Meijer

NOVEMBER

5 november Alex Riedijk

6 november René Rood

6 november Harry van Tongeren

10 november Emmy Bulten

18 november Gerard van Bruggen

20 november Kees van Dalen

20 november Theo Dijkstra

26 november Martin Smit

27 november Ed van Eyk

28 november Frits Steinmann

DECEMBER

5 december Hellen Zwanenburg

7 december Harrie de Lange

10 december John Laurenburg

16 december Charles Moons

16 december Irma Rusche

24 december Peter van den Broek

26 december Pascal van Raak

31 december Rembrandt Posthumus

ALVAST VAN
HARTE
GEFELICITEERD!

HAPPY
birthday!

WEBSITE

KIJK OP DE WEBSITE VOOR
ALLE ACTIVITEITEN !!
WWW.KV-TREKVOGELS.NL

The image shows a Facebook page for 'De Trekvogels Haarlem Kano Vereniging' (@trekvogels) on the right and a mobile website view on the left. The Facebook page features a cover photo of a group of people kayaking on a lake at sunset. The page has a navigation menu on the left with options like 'Startpagina', 'Evenementen', 'Recensies', 'Info', 'Video's', 'Foto's', and 'Berichten'. The main content area shows a post from 'De Trekvogels Haarlem Kano Vereniging' published by Vera Pollmann on September 16, 2017, with the text 'Trekvogels helpen bij #swimtofightcancer in Haarlem'. The right sidebar shows a list of messages from visitors, including one from 'Hellen Zwanenburg' and another from 'Inger Van Der Werf'. The mobile website view on the left shows the website's navigation menu with options like 'HOME', 'OVER ONS', 'CONTACT', 'KANO VARIANTEN', 'FOTO'S', 'ACTIVITEITEN', 'NIEUWS', 'VAAR-DIGHEDEN', and 'INLOGGEN'. A red arrow points from the text 'Post een mooie foto op onze Facebook pagina!' to the Facebook post. Another red arrow points from the text 'Zoek jij ook contact met andere clubleden omdat je bijvoorbeeld op de clubavond niet aanwezig kon zijn maar wel morgen samen een rondje wil varen? Meld je via de Website aan op de WhatsApp groep.' to the 'CONTACT' and 'ACTIVITEITEN' menu items.

Post een mooie foto op onze Facebook pagina!

Zoek jij ook contact met andere clubleden omdat je bijvoorbeeld op de clubavond niet aanwezig kon zijn maar wel morgen samen een rondje wil varen? Meld je via de Website aan op de WhatsApp groep.

Op woensdag 01-08-2018 is Koos Hittinger
op 85 jarige leeftijd overleden.

Hij heeft eindelijk rust gevonden, we wensen zijn dierbaren
heel veel sterkte met dit verdriet.

Met hem (en een paar jaar geleden ook zijn vrouw Ada) verdwijnt
een groot stuk van onze Trekvogelgeschiedenis.

Menigeen heeft heel wat uurtjes op de woonboot ' de Meerboei'
naast de vereniging doorgebracht.

Het is 1948. Koos is 15 jaar en heeft een kano gebouwd, die hij in het
jachthaventje in de Jan Gijzenkade met de naam 'Toele' had liggen.
Hij voer ermee onder het bruggetje door en zag daar allemaal lui bezig met
hout, later bleken het Trekvogelgeden, die het clubhuis verplaatsten van de
overkant van het Spaarne naast Figeo, naar onze huidige locatie. De jongens die
bezig waren vroegen of ze eens in zijn kano mochten varen, dat mocht, maar
niemand kon erin blijven zitten. De onderkant bedroeg nl. maar 15 cm.

Koos is gebleven, heeft meegeholpen met de bouw, heeft een heleboel kano's
gebouwd in de loods van de vereniging, heeft bij de Trekvogels de liefde van
zijn leven gevonden, Ada, de 'moeder' van onze vereniging
(zij is januari 2013 overleden). Toen Henk Mica plotseling overleed en zijn
vrouw uit de woonboot trok, heeft Koos de woonboot overgenomen en
helemaal verbouwd. Ze kregen er twee kinderen: Edith en Rob.

Bijna alle bestuursvergaderingen vonden op ' de
Meerboei' plaats. Ze gingen met de hele club elk jaar met
pinksterkamp naar de Edersee (daar zijn nog films van,
heel leuk om te zien). Ada vond het wedstrijdvaren erg
interessant, zij staat ook in al onze archieven, ze won de
ene prijs na de andere.

Koos heeft meer dan 20 jaar in het bestuur gezeten,
waarvan enkele jaren als voorzitter. Ada en hij zijn jaren
erelid geweest, dit jaar was Koos 70 jaar lid.

Er stond een interview met Koos in het Haarlems Dagblad van 28 juni 1980
ter ere van het 50 jarig bestaan en onder zijn foto stond:
De "Trekvogels" is een stuk van mijn leven geworden.

Ada en Koos hebben jarenlang de jachthaven Wetterwille rechts naast de
vereniging gerund, tot deze weg moest voor de nieuwbouw. Dat de werf weg
moest en de ziekte en dood van Ada hebben Koos erg veel verdriet gedaan.
Hij was onze waakhond, sleuteldrager, verhalen verteller en luisterend oor.

We missen hem.